

Saopštenje za medije - Eurocomm-PR Beograd
Predstavništvo grada Beča

26. septembar 2022.

Proizvodnja mesa – više od potražnje

Nedavno objavljena studija Poljoprivrednog fakulteta u Beču argumentuje da se negativni ekološki uticaji porizvodnje mesa i namirnica životinjskog porekla ne mogu pripisati samo potrošačima. Činjenica da su proizvodnja i potrošnja ovih proizvoda u zapadnim zemljama poput Austrije toliko visoke rezultat je političkih i ekonomskih odluka koje utiču na sve faze u lancu snabdevanja mesom, životinjskim proizvodima i stočnom hranom.

Mnoge zemlje imaju previše intenzivan uzgoj stoke sa dramatičnim posledicama po ekosisteme koje dovode do gubitka biodiverziteta, krčenja šuma i zagađenja vode i zemljišta.

Od Drugog svetskog rata politika u industrijskim zemljama je imala za cilj povećanje proizvodnje i industrijalizacije u uzgoju stoke, a prvi cilj zajedničke poljoprivredne politike EU je bio povećanje produktivnosti. Zemlje članice OECD godišnje izdvajaju 52 milijarde dolara za podršku proizvodnji stočne hrane i proizvoda životinjskog porekla. Od 1980-ih godina deregulacija i usvajanje genetičkog inženjeringu od strane velikih poljoprivrednih kompanija podstakli su izvoz soje u Južnoj Americi.

Liberalizacija trgovine je takođe značajan pokretač promena u ishrani kroz povećanje dostupnosti stočne hrane i životinjskih proizvoda. Na kraju su marketinške kampanje stočarske industrije i vlada doprinele tome da se ta povećana proizvodnja učini privlačnom za potrošače. EU je između 2016. i 2020. godine potrošila 252,4 miliona evra za promovisanje prodaje evropskih mesnih i mlečnih proizvoda.

Rezultat studije bečkog Poljoprivrednog fakulteta jeste da dve trećine globalnog pritiska na ekosisteme i biodiverzitet koji uzrokuje poljoprivreda izaziva stočarstvo. Posebno u mnogim zapadnim zemljama poput Austrije proizvodnja i potrošnja mesa i životinjskih proizvoda prevazilazi preporuke za održivost i zdravlje. Proizvodi životinjskog porekla, čak i kada su proizvedeni korišćenjem najboljih mogućih procesa, imaju veći ekološki uticaj od hrane biljnog porekla iste nutritivne vrednosti.

„Lokalni i efikasniji lanci snabdevanja nisu dovoljni. Potrebno je manje proizvoda životinjskog porekla. Argumentacija da proizvođači treba da budu efikasniji, a da potrošači treba da konzumiraju manje nema smisla. Prodaju određuju ponuda i potražnja odnosno odluke koje se donose na svim nivoima lanca snabdevanja“, objašnjava rukovodilac studije Nikolas Rou sa Instituta za socijalnu ekologiju Poljoprivrednog fakulteta. Često se daje prednost narativu koji je usmeren na potrošača, zato što ne cilja na određene ekonomске aktere.

U okviru smanjenja proizvodnje pravedno smanjenje igra značajnu ulogu, posebno u krajevima u kojima poljoprivrednici nemaju alternativu, pa stočarstvo ne mogu zameniti drugim izvorima prihoda. „Ovo ne bi trebalo da obeshrabri potrošače u nameri da smanje konzumaciju mesa i životinjskih proizvoda. Celokupna odgovornost ne bi trebalo da bude na potrošačima. Poljoprivrednicima, klanicama, prehrambenim kompanijama i supermarketima je takođe potrebna regulativa, podsticaji i podrška da bi prešli na proizvode biljnog porekla“, dodaje Rou.

<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0048969722052974?via%3Dihub>

Više informacija

Jelena Čolić
Balkanska 2
11000 Beograd
colic@eurocommpr.rs
T +381 11 205 51 14
M +381 63 47 32 33
www.eurocommpr.rs
www.facebook.com/eurocommprbeograd
www.twitter.com/EurocommPR_#EG